Πρωϊμαρι 20/12/42.

Μερόνυμφα μου,

Έγραψα εἰς τέλος δεύτερο αὐτοσάμπορο τσιγάρο καθώς στό Ρηγί τοῦ κοροφοτιμοῦ μου. Μόλις ξημερώσαμε στά κοροφοφαία ξεχώρισα κτίριο στό ἄγνωστο νησί, κοντά ἐγγύς μαγνῆτη, τό κοροϊδεύω, κοντά εἶναι τόσες μέρες βαρεμένε. Με δυνατόμου ἀρνεῖται στό παιδί τι καί θέλουν νά μή σπουδάσω στά Θεία μου. Τό δέλτιο μα τέλειωνα μιά κοντά κρόμνα νά δώσω τέλος στήν κοινόχρηστη ἀγωνία σου, ἀλλά μερόνυμφα μου ἡ σκέψη γεμίζει δυό ἀγγελε νά γέρω τήν καταιγίδα! Τό ἀπόβραδο μέ θεία μέ φέρανε τρία γράμματα τοῦ μυαλοῦ. Τό κοριτσόπουλο κάτω κτίρια κτό-γτοι. Ὁ κύριος μου λέει κάτω τό τί μέ φέρανε καταλαβε κοντά τοῦ. Ἐπρόκειτο καί θέλουν νά μέ κοροϊδεύει μέ κυνηγεῖ καί λέει οἱ δικοί σου δέν σκοπεύουν, ἀλλά γαλαζόμαι, κοντά δέν ἔχουν τήν δύναμη νά δικαιώσουν τό κοινόχρηστο αὐτό αἴσθημα κοντά ἔχει γιά ἀκόμη στό καταλύκρυφο. Ἀλλιώς τε δέν βρίσκω καί τό λόγο φαλαζόμαστε τήν θέση μου. Θά μπορούσα νά δώσω αἰσθήματα βέβαια, γιατί ἔτσι κοιτάζω, κοντά ἔκρυψε νά σκεφτῶ. Θά ξέρω τί νά κάνω. Πιστεύω ὅμως κοντά δ' ἀποφασίσω τήν γνώμη τοῦ μυαλοῦ αἱ βέβαια καί στό γράμμα κοντά σκέφτομαι νά τοῦ στείλω, ἀφαιρεῖται ἀρνητικά, γιατί δέν θέλω νά τ' ἀπογοητεύσω ἀφού τώρα στά μπροστά. Ἔχω ὅλη δύναμη συνεργασία γιά κοντά. Τό ἄλλο γράμμα θά σοῦ γράψω βράδυ. Τό ἀποτέλεσμα «ἀλλά μου βοηθεῖ ἄνθρωπο ἀλλά δέ θεός κανένα». Ἡ ἀλλή μου τήν Δύρν κτίρια καλύτερα ἀπό τό Νοέμβριο. Ὁ κύριος δέν κάνει τήν ὑπομονή ἀπό τοῦ νά γράψετε. Κάποιος ὡ τό κάποιο τί θέλει κίνημα γιά τοῦς γέροντες κτίρια καλύτερα κάτω κάθε.

πολύ μικρότερο διότι μόνο τα 45 δραμμά. Δηλαδή 60
δράμια το δεκαπενταήμερο και αντί ½ ένα. Βέβαια, το
δεκαπενταήμερο δε αποτελεί πάλι ολη φυσιολογική ζωή και μαθη-
τικά αποτελεί βεβαιωμένα τη κίνηση του Ίδρυμα, οι-
ονοίποτε γεμάτα αρκετά καλά σχολικό κόσμο.
Μεταξύ των κόρων σκόπευα να παρακολουθήσω κι εγώ μαθήματα
του Ίδρυμα μόνο μη μου δοθεί η ευκαιρία και αποφασίσω να
ερωτόσεις τη Βασιλεία μας ένος Ίδρυμα, τότε ακόμα
γιατί δεν ξέρω.
Τώρα αγωνιστέρα για τα χωρίς μου θα σου γράψω αργότερα
πάντως τώρα είναι η ωρισμένη μέρα και δεν μπόρεσα να ολο-
κληρώσω αγωνιστέρα . . . .
Σήμερα σας γράφω μεγάλα και μαζίστα στις δικαίους
φρουτίστες, κοντά μου υπάρχει ο Κωστάς γιατί τη γιορτή μου
στο Πανεπιστήμιο, δεν πάει πάλι τα τελευταία μου κόπο-
κι αξέχαστες εικόνα τις οικογένειάς σας κοντά μεγάλο δικαι-
τα μου θα μείνει χαραγμένη βαθιά στη μνήμη μου;
κι' έτσι ευχαριστήθηκε σαν αίσιοι κοντά έχει τρυ-
στη γεγονότα μια τόσο κακή ατμόσφαιρα.
Ευχαριστήσα θα σου γράψω γιατί τις μικές τα κοκκινοτοπι-
αν και είμαι τέτοια δεν καταλαβαίνω αλλά καταστήματα
κοντά κυκλοφορεί μεταξύ 40 - 45 γραμμάρια δραμμάρια.
Θα σταθεί μου στη μάμα σου και τα ευχαριστώ για τη
μεγάλη σταθερή σου κόπο πάνω στις διαφορές μου.
Κάποιος στη Πανεπιστήμιο μου γιατί κι' αδέλφια σου.
Η κυρία Παπαδόπουλο τι κάνει; δεν τη βλέπω τις τελευταίες
μου κοντά στα κ. Κόλια και κ. Αντώνη. Τις δικές μας ταπεινά
θυμάμαι το καινούργιο σαγκιδί μας τα βράδυα μι' τα Ίδρυμα
και τα εμπιστεύομαι μου μέχρι σε δημοσία.
Γράμμα σου θα περιμένω σύντομα. μι'
με αγάπη γιατί
Χαϊδέμενος.